

POŻEGNANIE SIÓSTR

„ Miłość Ukrzyżowanego przynagła nas” / Kor 5 , 14 /

„PRAWIE CZTERDZIEŚCI CZTERY LATA MINĘŁY JAK JEDEN DZIEŃ”

17 września 1977 roku trzy siostry ze Zgromadzenia Sióstr Męki Pana Naszego Jezusa Chrystusa przybyły z Polski do Kanady. Były to: Siostra Bogdana, Siostra Gaudencja i Siostra Dolores, które najpierw zatrzymały się w klasztorze swojego Zgromadzenia w Montrealu. Wspólnota sióstr pasjonistek w Montrealu istniała od 1963 roku.

W październiku, po przybyciu sióstr Polek do Peterborough, siostry św. Józefa gościnnie przyjęły nas i zaprosiły, abyśmy zamieszkały z nimi do czasu, kiedy założymy własną placówkę. Ponieważ nasza znajomość języka angielskiego była bardzo mała, pojechaliśmy do Toronto, aby przez sześć miesięcy wziąć intensywny kurs języka angielskiego w George Brown College. Siostry św. Józefa z Toronto również zaprosiły nas do zamieszkania z nimi. Przez ten półroczny czas chodziliśmy codziennie pieszo na zajęcia doświadczając surowości kanadyjskiej zimy.

W czerwcu 1978 roku wróciliśmy do Peterborough. Zostałyśmy przywitane przez biskupa James Doyle i rozpoczęliśmy naszą pracę w diecezji. S. Bogdana i S. Dolores pracowały w Diecezjalnym Biurze do spraw Wychowania Religijnego, a S. Gaudencja pracowała w Kancelarii Kurii. Trzy lata później przyjechała do nas z Montrealu S. Bogumiła. Przejęła ona obowiązki prowadzenia gospodarstwa domowego dla księdza biskupa James Doyle.

Przez 2 lata była u nas Siostra Kolbena, która uczyła się języka angielskiego i przygotowywała do pracy w Afryce. Siostra pomagała także w polskiej szkole i w parafii. Siostra Katarzyna też była u nas 2 lata i pełniła te same obowiązki, jak Siostra Kolbena. Następnie Siostra Ryszarda była z nami przez trzy lata, pomagając w gospodarstwie domowym i towarzysząc Siostrze Bogdanie, która w tym czasie była na emeryturze. Od 2 maja 2019 roku, po śmierci naszej ukochanej siostry Bogdany, jesteśmy tylko trzy w klasztorze jako emerytki. Wykonujemy obowiązki domowe oraz pracujemy społecznie, głównie we wspólnocie polonijnej.

Podczas 43-ech lat naszej misji w Peterborough, byliśmy bardzo zaangażowane w sprawy diecezji pracując w Kurii, w katechizacji. Bardzo dużo pomagałyśmy polskiej społeczności w dziedzinie duchowej, religijnej i edukacyjnej. Od samego początku polscy księża, ks. Kazimierz Żuchowski i ks. Stanisław Sołtysik (michaelita), zaprosili nas do współpracy z miejscową Polonią. Obejmowało to organizowanie Mszy Św. dla Polaków co miesiąc, a potem częściej.

Kiedy przybyli do diecezji Ojcowie Franciszkanie Konwentualni z Polski w 1980 roku, polskie nabożeństwa liturgiczne odbywały się w każdą niedzielę. Naszym zadaniem było przygotowanie oprawy liturgicznej, prowadzenie śpiewu, a także przygotowanie dzieci do sakramentów: pierwszej spowiedzi i komunii świętej oraz bierzmowania.

Od 4 listopada 1978 r. istniała polska szkoła im. Św. Jana Pawła II, prowadzona pod kierunkiem Siostry Dolores i innych sióstr oraz osób świeckich. Kierownictwo szkoły wraz z gronem nauczycielskim współpracowało z dziećmi, młodzieżą polskich rodzin, rodzicami, przyjacielami oraz ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w Kanadzie. Trwało nauczanie języka polskiego, historii, geografii Polski, religii, śpiewu, kultywowanie tradycji i kultury ojczystej. Były organizowane imprezy kościelne i patriotyczne nie tylko w środowisku polskim, ale także w angielskim. Działalność ta została obszernie opisana w Kronikach Klasztornych i Szkoły Polskiej.

Teraz, po wielu latach naszej obecności i służby w tej diecezji i dla Polonii, przyszedł czas na pożegnanie. Szczególnie dziękujemy Bogu, naszej Najświętszej Matce i Św. Janowi Pawłowi II, za wszystkie otrzymane łaski oraz ogromne wsparcie i życzliwość, które otrzymałyśmy i których nadal doświadczamy. Z głębokim uznaniem wspominamy biskupa James Doyle, który zaprosił nas do diecezji. Dziękujemy za wsparcie ze strony kolejnych biskupów: Nicola De Angelis, William McGrattan i Daniel Miehm, z którymi pracowałyśmy wypełniając swój apostołat. Dziękujemy duchowieństwu diecezji za wsparcie, modlitwę i zachętę.

Szczególne podziękowania kierujemy pod adresem Sióstr św. Józefa, za ich siostrzane wsparcie od dnia przybycia do diecezji do chwili obecnej. Siostry były naszą inspiracją i błogosławieństwem.

Dziękujemy miejscowej Polonii, która pielgrzymowała z nami jako rodacy i przyjaciele. Doceniamy ich życzliwość i współpracę. Dziękujemy młodym ludziom, naszym dawnym i obecnym wychowankom, a zwłaszcza tym, którzy przez lata nadal z nami utrzymują kontakt, wspominają pobyt w Peterborough, wyrażają wdzięczność.

Chciałybyśmy podziękować też naszej Matce Generalnej Agnes, całej Radzie i naszym drogim Siostrom w Montrealu za ich siostrzaną troskę i nieustanną pomoc. Za wszystko składamy serdeczne Bóg zapłać! Będziemy o Was pamiętać w codziennej modlitwie.

sr. Gaudentia Zwierzchowska, csp
sr. Bogumiła Godlewska, csp
sr. Dolores Pius, csp